

שפת אמת לכי תבוא

שפת אמת ספר דברים - פרשת תבא - שנת [תרל"א]

[תרל"א]:

במדרש תנחומא היום הזה ה' כו' מצוך לעשות את החקים כו' לכו נרננה כו' נשתחוה ונכרעה כו' צפה מרע"ה שביכורים עתידין ליפסק תיקן תפלה כו'. אא"ז מו"ר ז"ל פי' שגם תפלה הוא ליתן הראשית בכל יום להש"י כמו ביכורים כו' ע"ש. אך השייכות להיום הזה צריך ביאור. ובמד' וברש"י הביאו היום הזה בכל יום יהי בעיניך כחדשים. וכי הרצון להטעות להאדם אף שבאמת אינו התחדשות ח"ו. אך בכח האדם לחדש כל דבר. כי וודאי יש בחי' התחדשות בכל דבר שהרי הקב"ה מחדש בכל יום תמיד מ"ב ופ"ל תמיד בכל רגע. וגם כי הלא אין דבר בלתי חיות הש"י והנקודה שממנו ת' לעולם לא יתישן כי דבריו חיים ונובעין תמיד. אך כי החושך יכסה ארץ הקליפה חיצונית היא המסתרת נקודה הנובעת. דכ' אין כל חדש תחת השמש והיא הטבע ועוה"ז שמסתיר ההתחדשות. אך בכח האדם להאיר הנקודה מהחשיכה וז"ש היום הזה ה"א מצוך לעשות פי' למצוא בחי' היום הזה שהיא התגלות האור בחי' אספקלריא דנהרא. גם תוך המעשה ממש שהיא המסתיר הנקודה הנ"ל. והיא ע"י מצות דכ' נר מצוה שכיון שמצוה הוא במעשה גשמי ויש בה חיות הש"י בהציוי לעשותה בכח האדם להתדבק על ידה באור הגנוז כנ"ל כמ"ש במ"א. וז"ש את החוקים כו' כלומר ע"י המצות הש"י נותן לך כח למצוא בחי' היום הזה גם במעשה תמיד

שפת אמת ספר דברים - פרשת תבא - שנת [תרל"ד]

ולא נתן ה'. לכם לב לדעת ועינים כו' ואזנים לשמוע כו'. וקשה כי דור המדבר הוא דור דיעה שעמדו על הר סיני. אך לא כתיב לא נתן לכם דעת כו'. רק הכלים לב ועינים ואזנים. כי בוודאי כשעמדו על הר סיני היו כמו בלי גוף כמ"ש נפשי יצאה בדברו והם ממש דור דיעה בלי גוף ותיקון הגוף ניתן לבנ"י כשנכנסו לא"י. והכלל שהקב"ה נתן לבנ"י ב' אלו הדברים תורה הקדושה שמלמדת לאדם דעת איך לצאת מחומר הגוף והגשמיות. וא"י ובהמ"ק היא לקרב הגשמיות וחומר הגוף ג"כ אל

הקדושה להיות חיבור הנשמה והגוף ביחד. כמ"ש כי תבאו ונטעתם כו' ונה תיקון הגוף הי' חסר להם קודם ביאת הארץ. וכן עתה בגלות שהשאיר לנו הקב"ה התורה הקדושה. ובהמ"ק אין לנו. לכן א"א להתקיים בקדושה רק כפי ביטול הגוף לצאת מהגשמיות ע"י הדעת מהתורה ותיקון הגוף הוא בגלות כנ"ל. ועל ב' אלו הבחי' מבקשין שיבנה בהמ"ק כו' ותן חלקינו בתורתך. והם ב' האותות שצריך להיות בכל איש ישראל ברית מילה ותפילין ובש"ק מילה ושבת כמ"ש חז"ל. והם ב' עינים הנ"ל והם תורה שבכתב ושבע"פ. ושבת הוא בחי' א"י ובהמ"ק ויש בו תיקון הגוף. לכן יכולין לקבל בחי' נשמה יתירה והיא הארת הנשמה בגוף כנ"ל:

שפת אמת ספר דברים - פרשת תבא - שנת [תרל"ח]

במדרש שמוע תשמע. לשקוד על דלתותי כו'. כ"כ במ"א. והעיקר לשמור הפתח בכל זמן אף כי יעלה אדם לכמה מדרגות צריך לזכור שהוא עני עומד בפתח. כי כל עבודת האדם בעוה"ז הדומה לפרוזדור רק הכנה לכנס לטרקלין ויש דלת לפניו מדלת. וז"ש אשרי כו' לשקוד על דלתותי אף שמאשרין אותו א"כ הוא איש צדיק אעפ"כ לשקוד ע"ד וזה אשריו בשעה ששמועותיו לי שזאת השמיעה היא יותר חביב מהמדרגה שמשג ע"י השמיעה. לכן אם שמוע תשמע תמיד כנ"ל. שלא תהי' זו מהפתח כנ"ל:

שפת אמת ספר דברים - פרשת תבא - שנת [תרמ"ב]

בפסוק ה' האמרת וה' האמירך. עיין באבן עזרא. ויש להעמיק יותר זה הפי' ע"פ הידוע כי אורייתא וקוב"ה וישראל חד. וז"ש במד' אנכי אנא נפשאי כתבית היבית. כי התורה אלקית ממש ובנ"י עשו כביכול מקוב"ה אורייתא וכן בנ"י נעשו בחי' תורה ודו"ק היטב: